

Вітчизна і держава

Є в нас Вітчизна, й в ній держава
Точніш, держава є не в ній,
Бо над Вітчизною ж є й право
Нема в Вітчизні й в нас у тій,

Готові й можуть, та й повинні,
Але ж те - не державі тій,
Де владу всю взяли ті свині,
Що лиш корито в них з всіх мрій!

З презирством до свого ж народу,
В державі й в владі весь той зброд,
Всю ненависть до того зброду
Несе й все збільшує народ.

В яких лиш грабувати й красти,
Жить в наклепах й брехать на всіх,
Насилля й підлість лиш в тій власті,
Щоб кров лилась в братів – успіх!

Вже буде нікого, й тому нам
Ще в ній дозволено так жить,
Не так, як хто хотів би сам,
А так, як влада нам велить.

Й жнива в тім всім чекать не довго,
Сокиру гострить добре. Й всяк,
Хиренну волю, в нас убогий
Вже й заходивсь той неборак

Напевно лив, як знов пихатий.
Без знань й без Вчення нам не жить,
Так й згине с краю та в нас хата,

Що народились в ній, й любили.
Вітчизну серцем всім любить
Можуть лиш люди ті, що й сили,
Й саме життя їй присвятить

Є мрія в них з усіх найвища,
В тім вже не люди – хробаки,
В Вітчизні з покидьків найнижчих
В Державі й в владі залюбки,

Так і живем, любим Вітчизну,
Державу ненавидим в ній,
Бо нам всім, та й Вітчизні тризну
Несе держава з тих всіх дій,

Держава ця, і вся в ній влада,
То що ж, й за що в ній нам любить?
Вона б і всіх нас знищить рада,
Та грабувати ж в тім, й гнобить

Чого дурний Іван? Бо він пихатий,
А чом пихатий, - бо дурний,
В снобізмі в нім лиш с краю хата,
Лиш розділяй в нім й розбрат сій.

Будить, хоч правди й сам не знає,
Для кого будить, де й яку?
Про панство все якесь волає,
Мало сліз й крові на віку

В собі ж й для себе нам гострить

Потрібно серце й розум, й віру,
Все Агні Йога нам в тім дасть,
Хто з нею вигострить сокиру,
В тих вже від Світла й буде власть.

Микола Іващенко, Київ, 09. 06. 2019 р.

С.М.Реріх Моя країна прекрасна